

Bilag 5.

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 5te Februar 1896.

Til Besvarelse af den i det ærede Udvalgs behagelige Skrivelse af 16de December f. M. indeholdte Forespørgsel om, hvilke laafede Bunde der er oprettet i Limfjorden af privatrettlige Hensyn, tillader jeg mig tjenstlig at fremsende den i Afskrift hosfølgende Erklæring af 14de f. M. fra Ministeriets Konsulent i Fiskerifager.

Hørring.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark m. v.

K. Fleron.

Underbilag til Bilag 5.

Afskrift.

Fiskerikonsulenten. Kjøbenhavn, den 14de Januar 1896.

Under 6te ds. har Ministeriet forlangt min Erklæring om en Forespørgsel fra Folketingets Fiskeriudvalg, hvorefter Oplysning udbedes om, hvilke laafede Bunde der er oprettet i Limfjorden af privatrettlige Hensyn.

I den Anledning har jeg den Ære at bemærke, at der ikke findes laafede Bunde i Limfjorden, oprettede udelukkende af privatrettlige Hensyn, men ved Laasning af de i Fiskerilovforslagets § 36 Punkt a. og b. nævnte Farvande fra Løgstør til Aalborg og i Hjarbæk Bugt har Hensynet til de Bundgarn, som findes der, og af hvilke mange fra gammel Tid ere privat Ejendom, været stærkt medbestemmende.

Det hedder herom i den af en Kommission i 1866 afgivne Betænkning, i hvilken foreslaas Ophævelse af en Del laafede Bunde, at den foreslaar bibeholdt laafede Bunde for „a) Strækningen fra Aalborg til Grunden Vest for Løgstør, b) Hjarbæk Bugt inden for Virksund, c) Rilen og d) Indvigen eller det dybe Vand ved Ladeplassen Krit, idet den som Grunde for Forbudets Bibeholdelse her har anført: a. Den her nævnte Strækning egner sig kun slet til det omhandlede Fiskeri paa Grund af det smalle Dyb og den stærke Strømning, og dette Fiskeri har heller aldrig været brugt eller kendt her — hvorfor ingen vilde kunde lide ved Forbudet —; Halevaadsfiskeriet vilde desuden hindre og vel efterhaanden ganske ødelægge det vigtige Sildefiskeri, som her drives, især ved at tilintetgøre Sildehynglen, som opholder sig her i ikke ringe Mængde fornemmelig paa den Tid, Halefiskeriet maatte drives. Den lille Silde opholder sig nemlig ikke saa meget ved Bunden som Flyntherynglen og beskyttes derfor ikke af Grøden, ligesom den ikke taaler at optages, saaledes som den lille Flynther, men i Almindelighed dør, naar den kommer i Garnet, selv om den straks udfastes. Ved b. er det ligeledes Hensynet til det betydelige og tiltagende Sildebundgarnsfiskeri, som her drives, der har været bestemmende. c. I Rilen vil al Fisk snart blive optagen ved Halevaaddene, medens ellers de ombøende her ville kunne have en let Afgang til stadig at skaffe sig lidt Fisk. Ved d. har endelig Hensynet været at spare Flyntherynglen, der, efter at være indvandret fra Havet, synes først at ty herhen og opholde sig her nogen Tid, før den efterhaanden spredt sig ud over Fjorden, hvilket er saa meget vigtigere, som i det mindste Rødspættten ikke synes at yngle i selve Fjorden“.

Disse Udtalelser indeholde formentlig Svar paa det af Fiskeriudvalget stillede Spørgsmaal, og skal jeg derfor indskrænke mig til en Henviisning til dem.

D r e c h s e l.

Til Indenrigsministeriet.